

en meget skattet artikkelforfatter i våre årbøker, med emner vesentlig om gammel byggeskikk på forskjellige steder i Trøndelag: Austråt, Munkholmen, Steinviksholm etc. Men han kunne også skrive fint og lunt om Trønderhumor, og sin glede og stolthet over å høre hjemme i Trøndelag, uttrykte han i artikkelen: Gjennom de fagre riker (1955). Han besøkte også våre hytter og ble særlig begeistret for Nedalen, tross myggen. TT's arbeide for å ta vare på gamle bygninger og føre videre gammel byggemåte, var Wilh. Swensen meget begeistret for.

Swensens sjarmerende vesen, hans lune humor og store arbeidsglede gjorde ham meget avholdt. Det var ikke nødvendig å be Swensen om artikler. Når tiden kom, lød hans spørsmål alltid: Hva skal jeg skrive om i år? Dette til tross for at han alt hadde opplegget i orden. Hans siste artikkel: Lønngangsvandringer i Nidarosdomen (1964), kom som en vakker sluttstein på et vel beregnet arbeide for å gjøre verdifullt stoff kjent. Bare synd at ikke hans plan om en beskrivelse av arbeidet med Erkebisppegården kunne bli virkelighet. Sykdom kom til, og vi mistet en venn som holdt høyt nivå i all sin ferd og alt sitt virke.

Vi takker Wilhelm Swensen for hva han ga oss og signer hans minne.

Magne Haave.

A. P. Stordalsvold til minne

For den eldre generasjon av våre medlemmer vil det være kjent at TT i mange år hadde en utmerket kontaktmann på Løkken — stasjonsmester A. P. Stordalsvold. Han agiterte, hjalp turister til rette og tegnet medlemmer for TT. Aldri har medlemstallet på Løkken vært så stort og trofast som da Stordalsvold var TT's mann der oppe. Etter at han sluttet på Løkken og flyttet tilbake til heimbygda — Meråker — for å nyte sitt otium, var han fremdeles like interessert. Han kunne bare ikke forstå hvorfor fellesturene skulle gå til Storlien. Han mente vi hadde vel så gode fjelltrakter å by fram i Meråker. Han fikk da også snudd «strømmen». Bærturene ble nesten årvisse, likeså skiturene til grensestrøkene. Størst fortjeneste hadde han av at TT fikk kvarter hos hans slektning, Inga Stokke på Stordalen. Friluftsmann som han var, måtte han hver dag opp på stasjonen for å hilse på mang en kjenning på tur til eller fra fjellet — især hvis TT hadde fellesturer — og stakkars den som da aktet seg utenfor landegrensen.

I all stillhet ble A. P. Stordalsvold gravlagt ved det vakre kapellet på Stordalen i Meråker. TT sendte, som en siste hilsen, en krans da han ble bisatt her fra byen.

Når A. P. Stordalsvold nå for alltid er borte, vil vi som gledet oss til å hilse på ham, minnes hans hjelpsomhet, hans lyse humor og sunne omdømme og lyser fred over hans minne.

Magne Haave.